

2019

C O D I C E S

2020

sens nostra, cui in medio folium excidit, jam etiam sub *Isidori* reperta est nomine, et ab *Oudino* cum toto illo *Homiliario* vindicata *Fausto Ep. Regiensis*, ut alibi dixi.

IV. fol. 131. p. 2. *Ex apparitionibus corporis et sanguinis domini in ea forma, quae uere sunt.* Ineunt haec excerpta: *Nemo qui sanctorum uitas et exempla legerit, ignorare poterit &c.* Referunt autem de *Judeo converso*, dum *B. Basilius* mysteria ageret. Vide *Vitas PP. Rosmeydi* L. I. c. 7. p. 156. De *S. Gregorio M.* et *Matrona* incredula. Vide *Pauli Diac. Vitae* c. 23. T. IV. Opp. *Gregorii* edit. *Maur. col.* 10. et *Job. Diac.* L. II. *Vitae* c. 41. *ibid. col.* 58. De *Monacho Scithi* referente *Tarsinio* (*Arsenio*) et *Daniele* vide *Vitas PP.* mox cit. L. V. *Libel.* 18. p. 635.

DCCCXXII.

R. 3282

*Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. nunc 103. 8. non una manu, partim lineis longis, partim per duas columnas scriptus, et minio distinctus, olimque *Residentiae Soc. Jesu Millestadiensis* in *Carinthia* sequentibus Constat: I. *Micrologo de Ecclesiasticis Observationibus*, quem post varias Literatorum hariolationes nunc satis constat esse *Ivonem Carnotensem*. Primae Codicis membranae exciderunt ita, ut nunc initium sit ab his Cap. VIII. verbis: *quin sacerdos in missa ordinum inferiorum officia &c. sed et deinceps pluries mulctatus est Codex;**

a Cap. tamen XXXI. ad finem nihil deest. *Lectione* porro cum *Edit. Hittorp. Colon.* 1568. f. et *Bibliotheca PP. Lugd.* T. XVIII. p. 472. bene concordat. In *Bibl. PP. Colon.* 1618. T. XI. p. 380. Cap. 9. prave habetur: *donec Evangelium igitur pro legitur.*

II. fol. 18. p. 2. sequitur *Bernaldi*, al. *Bertholdi*, quin *Bernardi Presb. Constantien. Tractatus de vitanda Excommunicatorum Communione, de Rigore Canonum super damnatione sive depositione Lapsorum*, item de *Reconciliacione eorum sive Haereticorum*. Titulum hunc sumsi e praevia *Epistola*, quae nobis non inscribitur *Gebehardo*, uti Exemplum a doctissimo Antecessore meo *Sebast. Tengnagelio* inter *Vetera Monumenta contra Schismaticos &c. Ingolst.* 1612. 4. primum vulgatum praeferebat, sed *GG.* quibus litteris *Seculi illius Scribae Gregorium* signabant. Ceterum Exemplum illud multo perfectius fuit nostro, e quo cum aliqua de medio exciderunt, tum ultra dimidium in fine deest; extrema enim sunt: *ne de lapsis sanctorum patres cum nouacianis desperasse iudicamus*, quae in *Edit. Tengnagel.* leguntur p. 264. opusculo deinceps usque ad p. 287. procedente. Fortasse tamen ex iis, quae nobis supersunt, *Editio illa aliquantulum* perfici possit. Ita sub ingressum pro vel possessione sua vel communione manifeste legendum est professione, et pro juxta attestationem *B. Gelasii Papae* probabilius iuxta institutionem &c.

III.

2021

L I T U R G I C I .

2022

III. fol. 25. p. 2. Opusculum historico - polemicum contra *Berengarii Turonensis* Errores sacramentarios scriptum ab Anonymo a. 1088. qui ultimae ejus Abjurationi in Concilio Rom. sub *Gregorio VII.* a. 1079. ipse met interfuit. Protulerat illud e Cod. *S. Augendi* seu *S. Claudii Juren-sis Petr. Franc. Chiffletius* e S. J. et cum IV. aliis *Scriptoribus Vett.* de *Fide Catholica* in lucem emiserat *Divione* 1656. p. 360. 4. Inde *Job. Harduin*, omissa, ut ait, disputatione mere polemica, repraesentavit in *Actis Concill. T. VI. P. I. col. 1013*. Verum jam Exemplar *Chiffletianum ακεφαλον* fuisse Codex noster docet. Ut enim et illi Praefationem vel Prooemium aliquod deesse dicamus, plusquam 7. paginis tamen antice amplior est Editis. His porro paginis PP. et Conciliorum autoritate vera Christi in Eucharistia praesentia stabilitur. Sunt vero testes producti: *Hilarius Pitav. L. VIII. de S. Trinitate, Ambrosius Serm. de Myster. ad Neophytes, item L. III. et VI. de Sacram. item Epist. ad Herenn. Augustinus Hom. 2. in Ps. 33. Hom. in Ps. 45. 65. 98. Hom. in Joh. 11. 31. 40. Serm. ad Neoph. Serm. 4. de S. Trinit. et contra 5. Hae-ref. Synodus Ephesina, Leo Papa Serm. de Jej. sept. Mensis, Serm. de Past. Dom. Epist. ad CPolita-*

nos, et Anatol. *Gregorius Papa in Moralib. in Dialog. in Hom. Pasch. Origenes Serm. de Mana-na, Eusebius Emis. et Isidorus*, quorum tamen Opera non citantur. Duxi, videri deesse Prooemium; nam Testes enumerati ita ex abrupto incipiunt: *Beatus bilarius pictauiensis episcopus in VIII. libro de s. trinitate ita raciocinatur de ueritate corporis & sanguinis christi domini. Non est inquit humano aut seculi sensu &c.* Post illos autem productos ita pergit Opusculi Autor: *Hanc fidem sancti patres nostri de ueritate corporis domini ab antiquis temporibus semper habuerunt, quam non ex se, sed ex ipsis ueritatis attestacione se concepisse professi sunt, qui & buius fidei uiolatores iudicio universalis synodi sub terribili anathemate dampnauerunt. Sed tam execrabile anathema, totque auatorates, tamque indubitabiles beringarius andegauensis diabolica presumpcione contempnens heres in sui nominis condidit &c.* Frustra haec apud Chiffletium quaeras, qui incipit: *Beringerius Andegauensis heres in sui nominis condidit, et deinceps cum nostro Exemplo prosequitur: et veritatem dominici corporis &c.* Cetera usque ad finem sibi constant, si quasdam lectiones Codicis probabiliiores excipias, quas adnecto:

Codex

in primo auditu defecerunt
synodali diligentia uentilauit

Denis Codd. Theol. V. II. P. III.

Editio Chifflet.

in primo aditu defecerunt
synodali judicio ventilavit

Q

Codex

2023

C O D I C E S

2024

Codex

Editio Chifflet.

tandem quasi corre*ctus*
et i*n*di*u*iduam trinitatem
et anathematis*m*i sancta
expurgari decreuit
pre*st*ito proprie manus sacramento
eam partem detestatur
inquam et *Chri*stianus

Haec Libelli integri editionem suscep*tu*ro; nam PP. Loca a Chifflet*io* praetermissa priorem ejus partem constituere, cum e dictis liquet, tum ex ipsis Autoris versus finem verbis, quae recito: *Et nos quoque huiusmodi simplicibus in hac scedula satisfacere proposuimus: videlicet testimonia sanctorum Patrum de veritate Corporis dominici simpliciter proponentes, et synodales Beringerianæ hæresos damnationes fideliter subnecientes.* En utramque Partem.

IV. fol. 32. spatio relicto ad sequentia inferenda usa est non una Manus. 1) *Decretum pape paschalis II. auctum Warstallis.* Lege Gu pro *W.* ut solet, *Guastallis*, et omisso *r* *Guastallis*, quo loco dictus Pontifex a. 1106. Concilium celebravit, ut habes T. XII. *Concill. Labb. edit. Venet. col. 1127.* ubi quidem Decretum nostro simile comparet; juvat tamen

Der beligo chriſt war geboren ce bethlebem,
Dannen quam er widere ce ierusalem.
Da ward er getoufet uone iohanne
In demo iordanē.
Duo uerſtuont der iordanis fluz unt der (unſer?) ſin runſt.
Alſo uerſtant du bluot rinna
Durch des heiligen chriſtes minna

tandem quasi corre*ptus*
et omouſion trinitatem
et anathematis ita sancta
expurgari debere decrevit.
propriæ manus sacramento
eam detestatur
inquam et *Chri*ſtinus

et nostri tenorem hic vulgare. Quoniam Ecclesia in multis locis et maxime in teutonicis partibus diu laborauit sub heresi et scismate, et si omnia illa, quae ab illis hereticis et scismatibus (Schismaticis) ordinata sunt, annulari deberent, quedam ecclesiæ omnino nudari uiderentur suis clericis, nos sequentes decreta sanctorum patrum de his, que (qui) sub accio (Aetio) et bonoſo, et donatiſtiſ ordinati sunt, statuentes decernimus, ut episcopi, qui sub ipſo ſcismate ordinati sunt, omnes in suis honoribus permaneant, niſi ſint inuafiores, aut criminosi. De ceteris vero ordinibus penes episcopos potestas fit, ut, quorum uita probabilis uideatur, in ſuo gradu conſtant. 2) Cantilena theotisca, cuius argumentum: Baptiſtum a Christo in Jordane ueluptum figuram fuſſe ablutionis noſtræ in ſanguine ejus.

Du

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1705

2025

L I T U R G I C I .

2026

*Du nerftant an der note,
Also der iorden tate,
Duo der guote sanße iohannes den heiligen chriſt tuofta,
Verftant du bluot rinna
Durch des heliges crifteſ minna.*

*Duo da, Verſtehen pro Significare; Du die vel das, Runſt a Rinnen Cursus, Fluxus, cetera ſat liquida. 3) Remedia tria: pri-
mum Paronychia confiſtens in ſuperſtitioſis preculis, alterum oculi obdueti pellicula, que dicitur deu-
tonice Vel, (Fell), tertium aurum. 4) Methodi duea inveniendi Ferias kalendarum et Ferias infra
menſem.*

V. fol. 33. Opusculum ἀδεσπότων imperfectum, quod incipit: *Agitate quam plurimum apud me questionis difficultatem, quam per meditandi affiduitatem non modicam longo tandem parturio conatu, rationis uestre pater ſemper uenerande excellentie eo confidentius deuoui examinandam, quia nature predata beneficio, et fidei ſupre-
minentia illuſtris in uobis karitas celeberrime commendatur. Ad Epifcopum ſcribi vides. Quae vero illa Quaefatio? utrum humanitas fit in chriſto post reſurrectionem diuinitati equalis, nec ne. Motores Quaeftionis hinc Athanasius: Minor Patre ſecundum humanitatē, illinc Hilarius: Glorificatus Fi-
lium Pater major eſt, glorificatus in Patre Filius minor non eſt. De quibus ſic Noſter: Ecce duo pa-
tres orthodoxi quaſi duo cherubim uultibus contra ſe iniucem uerſis uidentur aduerſi, cum ſint ſolummodo diuersi contuendo unum pro-*

piciatorium, per quod eorum diuerſitas conducitur in unum; id quod hac diſtinctione confeſtum it: Filium etiam hodie dici poſſe minorem ſecundum nature humane proprietatem et conditionem, non ſecundum eiusdem humane na-
ture proueſtum et glorificationem. Parum ſane haeretem hanc ſubtiliſſimi Argumenti traſtationem ad Gerhobum Praepositum Canon. Reg. Reichersbergensem 1169. defunctum referre, cujus multas de illo Lucubrationes, in quibus tamen noſtra non eſt, habes T. I. Thes. Anecdot. Pezii P. II. a col. 165. et VI. col. 444. ſed retinent verba, quae mox ſub ingressum lego: *Cum enim et ex ſcolaſtice regula traditionis, et ex uniuerſali gallicane eccleſie uſcēperim uſū &c. Quid Bavaro Pollingano cum Gallicana Eccleſia, quem nunquam in Gallia literis operam dediſſe accepi. Quare, cum ex ipſis Gerhobi Scriptis ll. citt. liqueat, ean-
dem Quaeftionem ab Hugone Vi-
ctorino et Gilberto Porretano in Gallia agitatam fuiffe, credibile eſt, illuc pertinere Traſtatum no-
ſtrum. Et fortaffe certum quid ſta-
tui poſſet, ſi foret integer; ſed poſt pagg. 20. abrumpitur in his verbiſ: illa uidelicet diſcende equa-
litatis induſta ratione, qua — —.*

VI. fol. 43. absquæ Titulo et Autoris nomine Sententiae Theo-
logi-

2027

C O D I C E S

2028

logicae iis similes, quas titulo *Sententiae Divinitatis inter Dogmaticos* hoc Vol. recensui. Ineunt vero: *Principium et causa omnium deus. ante omnia eternaliter. in omnibus invariabiliter. & post omnia est interminabiliter.* *Vita uiuens in se antequam essent tempora &c.* Sequentes Rubricae sunt: *De creatione mundi. De creatione angelorum. De libero arbitrio. De prelatione luciferi. De lapsu angelorum &c.* Rubricis non ubique expressis, neque servato stricto Doctrinarum nexu definitur in quaedam de Peccato originali Quaesita, quibus adjectus est Locus de VII. *Donis Spiritus sancti et de Visione Dei.* Incepit Librarius et Epistolam quandam subjecere inscriptam *Venerabili abbati de sancto Laurentio ab A. sancte laudunensis ecclesie filio,* et ineuntem: *Videndum est domine, ne illa quæstio, que apud uos sic agitur, non in sententia sed in pugnis uerborum sit &c.* Erat vero quaestio de conciliandis his Effatis: *Non uult deus malum, et: Vult deus omnia, que fiunt: sed haec e Codice excidit.*

VII. fol. 67. *De laudibus ecclesie.* Ita Series Sermonum inscribitur, ad quos breve Prooemium ita introducit: *Cum sint multa et pene innumerabilia in diuinis uoluminibus, que sponsam christi sanctam ecclesiam significant, quedam tamen sunt, in quibus eius laudes et maiora sacramenta manifestius et plenius contineri uidentur.* Tum innuit Paradisum, Arcam Noe, Templum Salomonis,

Mulierem Apocalypticam, Civitatem Jerusalem &c. Sermo I. Incipit: *Scripsit moyses in libro genezeos quod plantauerat dominus deus paradisum &c.* Ignoro Autorem, et Librario subirascor tam parum de eorum Nominibus sollicito, quorum Opuscula hoc Codice compegit.

VIII. fol. 96. *Alexandri regis magni macedonum et dindimi braganorum regis per literas pulcherrima collatio incipit.* Dixi de his alibi, ut Index docet. Ab Alcuino Carolo M. oblatae extant in ejus Edit. Ratisb. T. II. p. 600. et quidem exactae ad praesentem Codicem, quem cum Frobenio editore communicaverat Vir in exutienda docta Antiquitate incredibilis solertiae et mihi, dum viveret, amicissimus Mathias Rieberer Styrus e Soc. Jesu.

DCCCXXIII.

Codex membraneus lat. Sec. U. 679 XII. Folior. 71. 4. minutius, sed bene exaratus et rubricis distinctus Honorii Augustodun. Gemma Animae est, Compilatio liturgica jam Vol. I. P. 2. col. 1261. et P. 3. col. 2858. a me relata, hic absque divisione in IV. Libros et Capita decurrent, praeente Epistola Fratrum ad Honorium, ejus Responso et Prologo, ut T. XX. Bibl. PP. Lugd. p. 1046. Juvat porro cum hac Editione Codicem nostrum metiri. L. I. c. 8. sicut in his verbis Codex fol. 10. iudicis ira placetur. Progrediuntur Edita usque ad Libri finem Capitibus

243.